

A betléri gróf inasa

Itt vót Betlérbe' a gróf. Mentek oda Krasznahorkáró' kirándúni, hát csináták a huncutságot. Vót mellettük ez a Lipták Miska bácsi, udvari bolondnak tartották, de több esze vót neki amúgy, mint más embernek. Hát egész nap azon vótak, hogy Miskát meg kell haragítani. A betléri gróf, az a fiatal, az mindég olyan bolondos dilinókat szeretett csináni. Fogadtak a krasznahorkai grófval, hogy ő megharagítsa a Miska bácsit. Az meg azt mondja:

– Nézd csak, akarmit mondol neki – aszongya – ő nem haragszik meg.

Hát jól van. Egész nap nem adtak enni Miska bácsinak. Ahogy rakták a tüzet, égett a tűz, mindég oda ült a betléri gróf, amerre ment a füst. Mondja:

– Miska, Miska, kire mén a füst?

Éhes vót szegény ember má', mondja, hogy:

– A szépre.

– Miska, kire mén a füst?

– Az úrra.

Harmadszor megint csak a füst elibe ült a gróf:

– Miska, kire mén a füst?

– A bolondra! Mer' akinek esze van, az elmén előle.

No, akkor megvót a nagy taps, a nagy nevetés. No most má' megharagítottátok Miskát.

– Most má' adjatok neki ennyi-innya, amennyi belefér.